

Indretning bestaaer. Saasnart Staten faaer forøgede Indtægter derved, at den lægger forøget Arbejde paa de paagældende Embedsmænd, maae disse ogsaa for dette forøgede Arbejde, hvorved de have skaffet Staten forøget Indtægt, have Ret til at faae en noget forøget Indtægt derved, at de faae Procenter af Statens forøgede Indtægter. Jeg antager, at dette hører med til den nye Tid.

Jagb: Jeg skal bemærke til den ærede sidste Taler, at jeg er fuldstændig enig med ham i, at vi leve i en ny Tid, og at de nye Embedsclasser og de nye Institutioner, der opstaae, skulle indrettes efter denne Tids Fordringer; men jeg seer ikke rettere, end at den Embedsclasser, om hvilken her er Tale, paa det Allerstrengeste er tildannet efter Nutidens Fordringer. Saavidt jeg formaaer at dømme om dette Spørgsmaal, troer jeg ikke, at man let skal paavise nogen, endog privat, Bedrift, hvorved der er gennemført en strengere, en mere samvittighedsfuld, og jeg troer ogsaa, at man kan glæde sig ved at sige en i sine praktiske Resultater mere heldig Deconomi end netop ved Telegraphvæsenet. Der er imidlertid en Grændse, udenfor hvilken man ikke kan gaae, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at, naar man vil see hen til, at de høieste Embedsmænd i den Embedsclasser, hvorom her er Tale, ere satte til 1,200 Rd. uden Afgang til Pension, stemmer dette ikke med, hvad der er vedtaget i andre Lønningslove. Vel staaer der i Lovforlaget, at Bestyreren af Kjøbenhavns Station skal have Pensionsret, men uagtet al Anerkjendelse af Stillingen og iøvrigt personlig Sympathi baade for Manden og for Stillingen, kan jeg ikke see nogenomhelst Grund til det store Spring mellem ham og de Andre. Naar vi see, at Postmesteren i Kjøbenhavn er stillet lige med andre Postmestere, kan jeg ikke see, at Telegraphbestyreren i Kjøbenhavn, der ikke har en vanskeligere Stilling end de andre høiere Embedsmænd under Telegraphvæsenet, skal stilles forskjelligt fra disse. Maa jeg her gjøre opmærksom paa, hvad der er skeet i en privat Bedrift, nemlig ved Svendborg Telegraphstation. Der har man, uagtet det er en ubetydelig Bedrift, og der ikke paalaa de Pri-

vate, som drive den, nogen Forpligtelse i saa Henseende, dog anset det for billigt at tilstaae Enken efter en Telegraphist Pension, fordi man anerkjendte, at de Forhold, hvorunder Manden havde levet, vare saadanne, at man maatte gjøre det, naar man vilde gennemføre almindelige Humanitetsgrundsætninger. Jeg skal ikke have Noget imod, at man gennemfører de strengeste oeconomicke Grundsætninger, som nogenlunde principmæssig kunne forsvares, men der er som sagt en Grændse, udenfor hvilken man ikke kan gaae, og her synes jeg, at denne Grændse er overskreden.

Finantsministeren: Jeg har stillet de Forslag, der foreligge, fordi jeg ikke kan berolige mig ved de Vilkaar, man byder Telegraphvæsenets Embedsmænd, saaledes som Lovforlaget er vedtaget ved 2den Behandling. Jeg vil nemlig tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, at der i det oprindelige Lovforlag var foreslaaet Pensionsret for endeel af dem, og ligesom det jo følger af sig selv, saaledes troer jeg ogsaa, at jeg frembævede det ved 2den Behandling, at det virkelig ikke kan gaae an at skære en saa betydelig Deel af en Embedsmands Emolumenter, som Pensionen er, bort, samtidig med, at man fastholder den Gage, som i Forbindelse dermed var foreslaaet af Regjeringen. Om jeg har brugt det Udtryk, at man gjorde Uret i saa Henseende, skal jeg lade være usagt — det kan let tænkes, at et saadant Udtryk falder under en Discussion —, men jeg finder talsfald, at det paa ingen Maade er rigtigt, at man uden at forøge Gagen vil skære Pensionsretten bort; thi det er aabenbart, at gives der ikke Pension, maa Manden selv sørge for at skaffe sig en Alderdomsforsørgelse, og da denne ikke faaes for Intet, maa hans Gage forhøies i Forhold til, hvad en saadan Forsørgelse koster. Forøvrigt er jeg vis paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage) gjorde idetmindste mig Uret ved den Bemærkning, som han fremkom med og rettede til mig. Han sagde, at naar man blot vilde lade være med navnlig paa høiere Steder at lære de Vedkommende, at de skulde være utilfredse, saa vilde man ikke faae nogen Klage